

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Parygina Tamara,
reprezentată de avocatul Voloșina Larisa,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Parygina Tamara, împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 07 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-252/26
NR. PIGD 2-23151885-01-3ra-27042026)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. L. Holveițaia
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, A. Bostan, N. Ghedrovici

09 septembrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Parygina Tamara, reprezentată de avocatul Voloșina Larisa,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 25 octombrie 2023, Parygina Tamara, reprezentată de avocatul, Voloșina Larisa, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea Deciziei nr. 5583/23/DAA din 04 septembrie 2023, emisă de Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne și obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne să acorde reclamantei azil pe teritoriul Republicii Moldova.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin Decizia nr. 535/24/DAA din 04 septembrie 2023 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, i-a fost respinsă cererea de azil, decizie care i-a fost comunicată la data de 06 octombrie 2023. Reclamanta nu este de acord cu această decizie și o consideră ilegală.

3. Parygina Tamara a menționat că s-a născut la XXXXX, în Federația Rusă. Referitor la plecarea sa din Federația Rusă, reclamanta a menționat că nu se simțea în siguranță și că este persecutată politic.

4. A notat reclamanta că, a participat la toate protestele care exprimă dezacordul cu politica lui Putin și autoritățile teroriste ruse. La data de 26 aprilie 2011 a fost răpită și, fără respectarea vreunei proceduri legale, a fost plasată în detenție. În penitenciar a fost supusă torturii, precum și unor tratamente inumane și degradante. În perioada 2011–2015, persecuțiile împotriva sa au continuat. În Federația Rusă îi este teamă pentru viața și siguranța sa. Din anul 2015 nu s-a mai aflat pe teritoriul Federației Ruse.

5. Consideră reclamanta că, în cazul în care Republica Moldova ar dispune returnarea sa în Federația Rusă, acest fapt ar echivala cu o condamnare la moarte, având în vedere riscurile reale și iminente la care ar fi expusă.

6. A relatat reclamanta că, a lucrat la Departamentul de experți judiciari în Federația Rusă din cadrul Comisiei anticorupție și cunoaște cât de repede poate să dispară și să fie asasinată o persoană în Rusia.

7. A afirmat reclamanta că, în decizia contestată lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 al Legii nr. 270, cât și întemeierea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care sunt obligatorii în virtutea prevederilor art. 48 al Legii nr. 270.

8. Reclamanta Parygina Tamara și-a întemeiat acțiunea pe următoarele prevederi legale: art. 11, art. 17, art. 19, art. 42, art. 48 și art. 51 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, art. 6 alin. (1) lit. a) - c) și art. 56 lit. a) - f) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și art. 3, art. 5, art. 6, art. 7, art. 10, art. 17, art. 20, art. 21, art. 36, art. 39, art. 189 și art. 206 din Codul administrativ.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 07 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de Parygina Tamara, reprezentată de avocatul Voloșina Larisa, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, Parygina Tamara, reprezentată de avocatul Voloșina Larisa, a depus apel împotriva hotărârii din 07 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 07 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de Parygina Tamara, reprezentată de avocatul Voloșina Larisa, și s-a menținut hotărârea 07 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

12. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr.5583/23/DAA prin care, urmare a examinării cererii de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, s-a decis respingerea cererii de azil

13. Totodată, obiect al examinării îl constituie și pretențiile subsecvente ale reclamantei privind constatarea faptelor invocate de către Parygina Tamara,

reprezentată de avocatul Voloșina Larisa, ca fiind admisibile pentru acordarea protecției umanitare în conformitate cu art. 19 al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

14. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulumul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

15. Instanța de apel a remarcat că, circumstanțele învederate de către reclamantă/apelantă în cererea privind acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, nu constituie temei real și întemeiat pentru admiterea și satisfacerea acesteia, or, nu s-au identificat temeri justificate și întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că ea se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

16. Instanța de apel a indicat că, Parygina Tamara nu a putut demonstra de către cine anume este amenințată în țara de origine, ultima relatând informații generale asupra acțiunilor invocate. Mai mult, în cadrul notei de interviu, Parygina Tamara a declarat că, în urma unor presupuse amenințări din partea autorităților, la data de 26 aprilie 2011 ar fi fost răpită și fără respectarea procedurilor legale, plasată în detenție. Totuși, urmează a fi reținut faptul că după eliberarea din penitenciar, aceasta a continuat să se afle pe teritoriul Federației Ruse, unde și-a reluat activitatea în cadrul Departamentului de experți juriști din cadrul Comisiei de experți pentru lupta împotriva corupției.

17. Astfel, din declarațiile sale rezultă că, în perioada ulterioară eliberării, nu a întâmpinat dificultăți sau presiuni din partea autorităților. În aceste condiții, este cert că nu se confirmă existența unei temeri bine întemeiate de persecuție, a unei probabilități reale de persecutare sau a unui risc iminent de persecuție pentru motivele prevăzute la art. 17 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

18. Cât privește afirmațiile apelantei Parygina Tamara din cadrul notei de interviu precum că a participat la careva proteste, instanța de apel a reținut că, nu și-au găsit o probare concretă, or actele procedurii administrative atestă că aceasta nu a indicat data desfășurării protestelor, locul organizării acestora și nici motivele pentru care a participat.

19. În acest context, instanța de apel a reținut că, instanța de fond, în mod corect, a apreciat că afirmațiile reclamantei/apelantei privind existența unei temeri de a

reveni în țara de origine Federația Rusă, întemeiate pe pretinsa participare la proteste antiguvernamentale și pe criticile aduse autorităților statului, nu sunt susținute de probe concludente și nu întrunesc standardul temerii bine întemeiate de persecuție.

20. Mai mult ca atât, în cadrul interviului Parygina Tamara a declarat că nu a avut probleme cu autoritățile de stat sau în societate. Subsidiar, în urma examinării notei de interviu, s-a constatat faptul că Parygina Tamara nu face parte dintr-un partid politic, nu a suferit vreo condamnare în țara de origine, nu a fost arestată, reținută sau judecată.

21. Instanța de apel a concluzionat că, Parygina Tamara nici la procedura administrativă de azil, nici pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, și nici pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel nu a prezentat probe care să dovedească careva acțiuni de persecuție ale autorităților rusești în adresa sa în sensul art. 45 alin. (2) din Legea nr. 270/2008.

22. Instanța de apel a reținut că Parygina Tamara a părăsit țara de origine în mod legal, ceea ce denotă că autoritățile rusești nu îi îngăduiesc dreptul la libera circulație, or în cazul în care ar fi existat careva probleme cu autoritățile din țara de origine cum ar fi (subiectul persecuțiilor pe motiv politic sau alte acte restrictive emise în privința acestuia) se presupune că aceasta nu ar fi putut părăsi teritoriul Federației Ruse.

23. Prin urmare, instanța de apel a constatat că Parygina Tamara nu a reușit să susțină prin probe pertinente și concludente afirmațiile sale de teamă față de persecuții sau alte vătămări grave la care ar putea fi expusă în Federația Rusă, or, nu au fost constatate circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea reclamantei în Federația Rusă aceasta s-ar afla în pericol. Or, instanțele tind să acorde protecție internațională atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 16 aprilie 2026, prin intermediul poștei electronice, Parygina Tamara, reprezentată de avocatul Voloșina Larisa, a declarat recurs împotriva deciziei din 07 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

25. În motivarea recursului, Parygina Tamara, reprezentată de avocatul Voloșina Larisa, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și

a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

26. Consideră recurenta că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

27. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

28. Prin referința din 04 mai 2026, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Parygina Tamara, reprezentată de avocatul Voloșina Larisa.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

31. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

32. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurente la 18 februarie 2026, iar recursul a fost depus la 16 aprilie 2026, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul

arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

39. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

40. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

43. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de

atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

44. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Parygina Tamara, reprezentată de avocatul Voloșina Larisa.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu